

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXV. V. Sint peccata, ante Baptismum, co[m]missa necessariò confitenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput II. De Materia

Respoſio. **O**riginale peccatum Confessioni neutrum obnoxium est, etiam si homo ad adultam peruererit ætatem: Sola enim ea scelera sub Confessionem cadunt, quæ sunt personæ alicuius propria, ac voluntate propria commissa, quale non est originis peccatum. Est enim non alicuius personæ proprium peccatum; sed commune naturæ vitium, nec est propria voluntate, sed aliena contractum. Igitur ad sui remissionem actum personalem non exigit, sed potest per alterius actum remitti, putat, per ablutionem Baptismalem.

S E C V N D O, idem probatur; quia pro originali peccato, nemo habuit poenam sensus, ut equidem existimo. Igitur non est necessarium, de originali poenitente, nec illud vocaliter confiteri; quandoquidem Confessionis vocalis, de qua loquimur, inter alias, quas habet, cōditiones, una est, ut sit lachrymabilis, id est, ex cordis poenitentia procedens.

T E R T I O, quia originale peccatum, suo peculiari expiatum Sacramento; nimis Baptismo, idque tanta cum efficacia, ut omnis culpæ & poenæ reatus prorsus tollatur, ac proinde ad eius remissionem non sit aliud Sacramentum necessarium.

Quæſtio **S**untne peccata, ante Baptismum commissa, necessariò confitenda?

X X V.

Non:

Non: Quia, si necessarium eſſet, peccata ante Baptiſnum commiſſa, voce Sacerdoti cōfiteri; vel eſſent cōfitenda ante Baptiſmi ſuſceptionem, vel poſt. Non prius, quia ante Baptiſnum non habet locū Sacramentalis Confefſio, de qua loquimur, cūm Baptiſmus ſit ianua Sacramentoſorum, & Pœnitentia ſit ſecunda tabula poſt naufragiū. Nec id etiā tenet Eccleſiae cōſuetudo; ſed catechu- meni Baptiſni expetētes, baptizātur etiam- fi Sacramentalis Confefſio non präcedat.

Nec ſecundum; quia cūm virtute Baptiſni omnis culpaſ totiusque pœnae reatus condo- netur, perfectè nihil eſt remoræ aut obſtacu- li, quod minis ad eum modum ex hac vita de- cedens, cōtinuò ad æternam felicitatem im- mortalemque vitam transferatur. Quarè non eſt necessarium illi poſtmodū illa pe- cata confiteri.

Et confirmatur ex fine ipſiis Confefſio- niſ, qui aſſeſutio veniæ: Nam Confefſio hęc, de qua loquimur, eſt Confefſio peccatorum facta Sacerdoti, cum ſpe veniæ, ſeu ad finem, veniæ conſequendæ: Sed cūm hęc venia ſit plenissimè in Baptiſmo adepta, nō habet lo- cum poſteā ſpes huiuſmodi venię, vt ait Pau- lus: Quod videt quis, quid ſperat?

Rom. 8.

Idem comprobat Ambroſius: Gratia Ba- Ambr. ſup- ptiſmalis, inquit, non requiriſ gemiſum, nec 11.ca.Pau- planctum, nec vllam ſatiſfactionem. Quod liad Rom. citans Petrus Lombardus, & alij, exponunt, Mag. Sent. non in 4.

Caput II. De Materia

non esse necessariam Satisfactionem ullam exteriorem de peccatis, ante Baptismum commissis, quippe quæ omnia per Baptismum plenissimè condonantur, & sunt, ac si non essent commissa: Sed vocalem Confessionem exigit D E V S, loco satisfactionis pro offensa contra D E V M per peccatum commissa. Igitur Confessio peccatorum, ante Baptismum commissorum non est de necessitate salutis.

Quæstio *Teneturne homo etiam mentis cogitationes prauas confiteri?*
XXVI.

Respoſio. **P**Ecator quisquis lœthalia peccata post Baptismū patravit, tenetur ea omnia confiteri, non solum exteriori opere; sed etiam intima mētis cogitatione commissa, siue sola sint, siue exterioribus coniuncta. Id probatur ex dicto Christi, sāpe citato: Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; Et quorum retinueritis, retenta erunt.

Nunc quæro, an Christus hīc solum de peccatis exterioribus locutus sit, an etiam de interioribus.

Prius illud veritati consentaneum nō est, quia tūm satisfaceret peccator Diuino precepto, si sola exteriora confiteretur, & ab eisdem à Confessario absoluoretur; præterea Confessarius non haberet à Christo potestatem absoluendi, nisi ab exterioribus:

Ioan. 20.

quo-